

које су састављене од политичких личности и образоване према политичким мерилима, стоје и оне друге – политички неутралне владе које су састављене од ванстраначких личности. Таквим владама се прибегава у случају тешких друштвених криза земље или деформација парламентаризма када се заједничким напором свих прогресивних снага настоји да учини оно што је потребно за оздрављење земље и излазак из тешке друштвене кризе. Овакве владе обично иступају под паролом демократског или националног јединства и њихов акценат је на стварању једног акционог демократског и реформског програма који ће довести до оздрављења економског и друштвеног система земље. Један облик овакве политички неутралне владе је и тзв. чиновничка влада састављена од чиновника и она је нужна онда када не функционише политичка влада и када треба да се преброди тренутна парламентарна криза и немогућност образовања парламентарне већине.

Од чиновничке владе треба разликовати експертску која се састоји од експерата, а не политичара и која није последица парламентарне кризе, него жеље да у владу уђу стручњаци за различите области друштвеног живота како би обезбедили стручно вођење државне политике и решавање горућих друштвених, економских и других проблема са којима се суочава једна земља. Специфичан облик владе је и ратна влада (кабинет) која се практикује (практиковала) у Великој Британији у ратним условима. Она одлучује о вођењу рата, чиме се постиже да у пословима рата учествују и политичари, онако како учествују и у вођењу државне политике у миру.

Владе по свом саставу могу да буду: посланичке, када њихови чланови искључиво долазе из парламента (као што је случај у Великој Британији), непосланичке, када је забрањено да члан парламента буде и члан владе, као и мешовите – састављене и од посланика и непосланика, дакле, када може али и не мора да члан владе буде и посланик у парламенту (рецимо случај са нашом, српском владом по Уставу од 1990. год.). Што се тиче броја чланова или министра у влади, ту нема одређеног правила па се у пракси срећу и мале, средње и веће владе, мада је изражена тенденција да се са јачањем положаја владе, ширењем њених надлежности у свим сферама живота – посебно економској шире и њена министарства. Влада Велике Британије је пример једне гломазне и бројне владе која последњих година обухвата и до 120-130 чланова, док је њен кабинет ужи и устаљује се на неких 18-25 чланова, и то оних утицајних – старијих министара који